

Študijná cesta - Štrasburg

24. 10. - 27. 10. 2017

V utorok ráno, ešte za tmy, sme vyrazili z Lučenca s pánom Kolbányim na aute do Bratislavy. Boli sme plní energie a tešili sa na náš veľký cestovateľský zážitok. O 10. hodine sme dorazili do Bratislavy na parkovisko Domu odborov "Istropolis" a nastúpili do autobusu smer Štrasburg. Čo nás prekvapilo bolo, že v autobuse bolo viac dospelých ľudí (učiteľov) ako nás študentov. Autobus bol celkom príjemný, čistý a útulný a cesta nám rýchlo ubiehala. Nezaskočili nás ani dve kontroly na hraniciach, ani rozostavané nemecké diaľnice. Po celodennej ceste sme nakoniec v neskorých večerných hodinách dorazili do mestečka Geispolsheim, 8 km od Štrasburgu, kde sme boli ubytovaní. Ani ubytovanie sa však nezaobišlo bez menších problémov. Keďže sme prišli neskoro, na recepcii nášho hotela nikto nebol, takže sme museli čakať, kým niekto príde. Nakoniec pán prišiel, ale hovoril len po francúzsky a v našej skupine bola len jedna pani, ktorá ovládala francúzsky jazyk, aj to nie úplne dokonale. Skoro po hodine sme sa konečne dostali na izby a hneď ako sme zaľahli do postelí, zaspali sme.

Nasledujúce ráno bolo pre nás ťažké vstať, ale chutné francúzske croissanty nás dostatočne prebrali. Potom sme sa vybrali na cestu mestskou dopravou do Európskeho parlamentu. Prekvapilo nás, akí boli šoféri autobusu milí a ochotní pomôcť a aj vďaka nim sme bez problémov dorazili do budovy EP. Po úvodnej kontrole nás privítal pán Dionýz Hochel a zveril nás do rúk pána Černocho, ktorý nám veľmi zaujímavou formou vysvetlil činnosť a funkciu EP. Potom sme sa na malú chvíľu presunuli do rokovacej sály EP, kde sa práve odohrávala rozprava na tému sexuálneho obťažovania na pracovisku v rámci kauzy „me too“, ktorá v posledných týždňoch prebiehala na sociálnych sieťach. Bolo zaujímavé vidieť ako počas tejto rozpravy bolo prítomných naozaj len zopár desiatok europoslancov a keď sa malo hlasovať, za pár minút sa zaplnila skoro celá rokovacia sála.

Následne nás čakal obed v jedálni EP, kde sme sa posilnili pred doslova diskusným maratónom so slovenskými europoslancami. Zúčastnilo sa ich až 9 europoslancov z celkových 13, konkrétne Monika Beňová, Richard Sulík, Monika Smolková, Branislav Škripek, Ivan Štefanec, Anna Záborská, Jana Žitňanská, Miroslav Mikolášik a Vladimír Maňka a taktiež riaditeľka slovenských tlmočníkov v EP, ktorá nám priblížila ich prácu. Rozprávali sme sa na témy: Brexit - a SR; migrácia; inštitucionálna architektúra EÚ - ako ďalej; dvojité obraz EÚ v očiach slovenskej mládeže - pozitívny obraz alebo nezáujem o voľby. Všetci europoslanci nám ochotne odpovedali na naše zvedavé otázky. Po tejto dlhej, možno trochu únavnej, ale zároveň obohacujúcej diskusii sme sa potrebovali posilniť večerou, ale ešte predtým sme navštívili novovybudované parlamentárium. Tu sme si mohli interaktívne priblížiť prácu EP a europoslancov. Potom nás už čakala spomínaná večera.

Po celodennom programe v EP sme sa presunuli do večerného Štrasburgu a obdivovali sme krásu a architektúru tohto francúzskeho historického mesta. Večer na hoteli sme znova od únavy zaspali.

Nasledujúci deň, štvrtok, sme začali návštevu katedrály Cathédrale de Strasbourg a prehliadkou mesta loďou po vodných kanáloch Štrasburgu. Bol to úžasný zážitok vidieť mesto aj z iného uhla pohľadu. Po chutnom obede v centre mesta sme sa presunuli do sídla

Rady Európy. Náš program otvorilo stretnutie s pani Marcelou Hanusovou, zástupkyňou Stáleho predstaviteľa SR pri Rade Európy, ktorá nás informovala o práci a poslaní Rady Európy a o pôsobení našej Stálej misie v Štrasburgu. Potom nasledovala právnička Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá pripravuje podklady pre rozhodovanie našej sudkyne, ktorá nám vysvetlila úlohu Európskeho súdu.

Neskôr sme navštívili miestnosť, kde rokujú všetci 47 európski sudcovia. Potom sme sa presunuli do sály, kde sa nás ujala veľmi milá pani sprievodkyňa, ktorá nám znova vysvetlila základy Rady Európy a pustila film o tejto európskej inštitúcii. Po filme sme sa presunuli do rokovacej sály Rady Európy, kde nám táto milá a ochotná pracovníčka vysvetlila ako prebiehajú jednotlivé rokovania, aký je zasadací poriadok, koľko jazykov sa používa... Ona sama plynule prechádzala z angličtiny, do nemčiny, francúzštiny a dokonca sme ju aj naučili pár slovenských slovíčok.

Tu sa náš program v rámci Rady Európy skončil, presunuli sme sa do mesta, kde sme si nakúpili jedlo pred dlhou cestou späť domov a tu sa naše štrasburské dobrodružstvo skončilo. Nočná cesta do Bratislavy bola náročná a veľa sme toho nenaspali. K tomu nás ešte čakala cesta vlakom do Lučenca, ale všetko sme zvládli a šťastne sme sa vrátili domov.

Aj napriek tomu, že sme prišli unavení, sme si domov priniesli obrovské množstvo zážitkov, skúseností a vedomostí. Okúsili sme ďalší kus sveta a spoznali nové miesta. Ja za seba by som sa chcela poďakovať všetkým, ktorí mi umožnili túto cestu a určite budeme všetci na túto študijnú cestu ešte dlho spomínať...

Sofia Gregorová